

Uit een toespraak van de heilige Paus Paulus VI († 1978) bij heiligverklaring van de Oegandese martelaren in 1964 *

Wie heeft kunnen voorzien
dat wij aan beroemde heilige martelaren en belijders
uit de geschiedenis van Afrika,
zoals Cyprianus, Felicitas en Perpetua en de grote Augustinus,
nog mannen zouden toevoegen
als Carolus Lwanga en Mattias Kalemba
- namen die ons dierbaar zijn –
en hun twintig metgezellen?
En wij willen ook die anderen vermelden
die behoren tot de Anglicaanse belijdenis
en eveneens om Christus' naam de dood hebben ondergaan.
Deze Afrikaanse martelaren
luiden werkelijk een nieuwe periode in.
En laat de geest zich nu niet richten
op vervolgingen en godsdiensttwisten,
maar op de wedergeboorte in christelijk en maatschappelijk opzicht.
Afrika is gedrenkt door het bloed van deze martelaren,
de eersten uit deze nieuwe tijd
en met Gods wil ook de laatsten,
want hun brandoffer was groot en kostbaar.
Dit Afrika wordt nu herboren
als een vrij en onafhankelijk continent.
Het martelaarschap van deze mensen
is ontzettend maar ook betekenisvol.
Het verschaft een afdoende en een duidelijke basis
voor de morele vorming van een nieuw volk.
Het versterkt de geestelijke tradities
die aan het nageslacht moeten worden doorgegeven.
Dit symboliseert en bevordert ook
een zekere ontwikkeling.
Van een eenvoudige en primitieve levenswijze,
waarin voortreffelijke menselijke waarden zeker niet ontbraken,
maar die ontsierd en verzwakt werden
door het juk van de slavernij
en die als het ware in haar eigen kring gevangen zat,
dient men over te gaan
naar een burgerlijke beschaving,
die hogere waarden toekent
aan de menselijke geest
en streeft naar betere sociale verhoudingen.

* **Paus Paulus VI**, Homilia in canazatione martyrum Ugandesium: AAS 56 (1964), 905–906.
In Gtb Jr 2 dl 5 blz 188–189.